

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1828.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διακηρύττει.

ὅτι τρία πλοῖα, δηλ.

Τὸ Τουρκικὸν βριγαντίνον, ὁ Θαλασσομάχος, συλληφθέν παρὰ τοῦ Ναυάρχου Α. Μιαούλη,

ἡ Ἰσπανικὴ γολέττα Ἑλένη συλληφθεῖσα παρὰ τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Παπανικολῆ,

ὁ ἰόνιος βόγος, Παναγία Μοθωναίῤσσα, συλληφθεῖς παρὰ τῆς μοίρας τοῦ Ἀντιναυάρχου Γ. Σαχτούρη, κριθέντα παρὰ τῆς ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου. Ἐπιπλέον, καὶ ἀποφασισθέντα νόμιμοι λεῖλαι, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῶν 20 τοῦ ἐνεστώτος.

Ὅσοι δὲ τῶν ἀγοραστῶν θελήσουν, ἅς παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πωλίσιν ταύτην, ὅπου πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς ῥηθείσης δημοπρασίας θέλουν κηρυχθῆ εἰς τὴν συνηθὴ πλατείαν καὶ τοῦ κήρυκος.

Τῇ 8 Αὐγούστου 1828, Ἐν Πόρῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ναυτικῶν

ΜΑΝΟΛΗΣ ΤΟΥΜΠΑΖΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γέρωντας.

Ἐξ Αἰγίνης, 11 Αὐγούστου.

Τὴν 31 τοῦ Ἰουλίου ὁ Κύριος Ν. Καρόρης διωρίσθη προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς πόλεως Μεσσησίας.

Ἐξ Ὁδησσοῦ, 3 [15] Ἰουνίου.

Ἡ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως διάδοσις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος συμβᾶσα τὴν 30 τοῦ Μαΐου, αἰωνίζει ἐντὸς ὀλίγον μέγιστα συμβεβηκότα. Τὸ ἐν Ἰσραήλ συνηθροισμένον μέγα στράτευμα εἶχε διατεταγμένον τούτων κατὰ τὴν 11 τὸ ἑσπέρας, καὶ διὰ τὰ ἄλλα σώματα τὰ συγκροτούμενα τὸ ἐν ἐν-
αὐτῷ στράτευμα καὶ μένοντα εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως, θέλουν διαβῆ ὅσον τάχιστα κατὰ αὐτὸ μέρος. Ὁ ἀρχιστράτηγος Βιτγενστέην θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν αὐθεντιῶν, καὶ λαμβάνει τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν, ὥστε αἱ ἐπαρχίαι αὗται καὶ τὰ ὀπισθεν τοῦ στρατεύματος νὰ μὴ φοβῶνται ἐπὶ τὴν προεπολὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Ταῦτοχρόνως δὲ ἀριστὰ πτέρυξ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεύματος θέ-

λει ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς παραλίᾳ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὸ δὲ μέγα στράτευμα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου κατὰ τὸ μέρος τῆς Σούμλας. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ θέλει ἀσχολεῖσθαι εἴτε εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ πλάγια τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἐπαυα-
δαίνουσα τὸν Δούναβιν, εἴτε εἰς τὸ νὰ περικλείῃ τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος.

Ἐκ τοῦ ἐν Μπαμπαδάγ στρατοπέδου, 3 [15] Ἰουνίου.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ πολέμου ἀναφορὰ περιελάμβανε τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰσακτσίου καὶ τὴν ἀπωπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως γεφύρας.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 30 πρὸς τὴν 31 τοῦ Μαΐου τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς τὸ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως εὕρισκόμενον διέβη ταύτην τὴν γέφυραν.

Τὴν 31 τὸ πρῶτ' τὸ γενικὸν τοῦ αὐτοκράτορος στρατοπέδον μετεκομίσθη ἐκ Σατουνόβας ἕως ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἰσακτσίου. Ἐκεῖ ἐπερίμενον τὸν αὐτοκράτορα πρέσβεις Μολδαύων συνηθροισμένων εἰς τὰ περίξ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὅχι μακρὰν τοῦ Ἰσακτσίου. Ἡ πρεσβεῖα αὕτη ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὸ ψυμίον καὶ τὸ ἄλας, καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Α. Μ. Ὁ μονάρχης οὕτως τὴν ἐδέχθη χαριέστατα καὶ διέταξεν ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἐξουσίας νὰ ὑπερασπίζωνται εἰδικῶς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Τὴν 1 τοῦ Ἰουνίου τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς ἠκολοίθησε τὴν προσβοφυλακὴν τοῦ διοικουμένης παρὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Ρουτζερ, ἥτις τὴν προλαβούσαν εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸς τὸ Μπαμπαδάγ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου διευθύνθη πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Τίποτε δὲ ἀξιοσημείωτον δὲν συνέβη κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Περιεπατήσαμεν μίαν δύσβατον ὁδὸν ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ Ἰσακτσίου ἕως εἰς τὴν κώμην Φρικατσερδεξέ τριάκοντα περίπου μιλίων, διερχόμενοι διὰ μέσων δασῶν καὶ βουνῶν σχηματιζόντων τερπινοτάτην διάν. Τὸ στρατόπεδον τοῦ αὐτοκράτορος ἐκάθισε τὴν νύκτα τῆς 31 τοῦ Μαΐου ἐπὶ τινος λόφου πλησίον τῆς αὐτῆς εἰρημένης κώμης κειμένου. Εἰς καὶ τὸν μέρος δὲν ἀπηντήσαμεν τὸν ἐχθρὸν, οὐτε τὸν παρρησιασάμεν. Οἱ κότεικοι τοῦ Φρικατσερδεξέ καὶ τῶν περίξ χωρίων εἰδόντες μας νὰ πλησιάσωμεν, ἔφυγον. Ἐμάθεμεν μετ' ὀλίγον ἀπὸ Τούρκους, τοὺς ὁποίους μᾶς ἔφερον οἱ Κασάκοι

ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας, χριστιανοὶ τε καὶ Μωαμεθανοί, εἶχον φύγει ἀπὸ τὰς κατοικίας των βιασθέντες ἀπὸ αὐτὸν ἐκείνον τὸν Χασάν πασαν, ὅστις ἐπυροσπᾶσθαι νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ διαδῶμεν τὸν Δούναβιν.

Τὴν 2 τοῦ Ἰουνίου ὁ αὐτοκράτωρ, καθὼς καὶ τὸ γενικὸν στρατόπεδον τῆς Α. Μ., καὶ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς ἐξηκολούθησαν στρατεύοντες πρὸς τὸ Μπαμπαδάγ. Ὁ τόπος ἦτον ὀλιγώτερον δειδροτομημένος· ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἀπηντήταμεν τὸν ἐχθρόν. Ὀλίγον μακρὰν τοῦ Μπαμπαδάγ ὁ αὐτοκράτωρ εὔρε μίαν πρεσβείαν, τὴν ὁποίαν εἶχον στείλει πρὸς αὐτὸν οἱ Κοσάκοι τῆς φυλῆς τοῦ Νεκραζόφ (οὕτως ὁνομάζεται ὁ ἀρχηγὸς των). Οἱ Κοσάκοι οὗτοι περὶ τὰ μέτα τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν ὑστερον ἀπὸ μίαν ἀποστασίαν. Μετέπειτα τὰ στρατεύματά μας τοὺς εὔρον εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡς ἐχθροὺς ὅχι μόνον πεισματικούς, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνους, ἐνεδρεύοντας εἰς τὰ δάτη καὶ ἐπιτίποντας εἰς ἀπομεμονωμένα σώματα, καὶ ζητοῦντας νὰ διακόψωσι τὰς συγκοινωνίας. Πάντοτε ἀπηρνήθησαν τοῦ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τοὺς παλαιούς των συμπατριώτας. Ὅταν ἴδεν ἡ πρεσβεία αὕτη ἐρχόμενον τὸν αὐτοκράτορα, προσέειπεν εἰς τοὺς πόδας του, ἐπρόσφερεν εἰς αὐτὸν τὸ ἄλας καὶ τὸν ἄρτον, καὶ ζητοῦσα χάριν ἀφιερῶθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπεριόριστον ὑπακοήν. Ἡ ἐκουσία ὑποταγὴ τῆς φυλῆς ταύτης τῶν Κοσάκων, εἶναι συμβεβηκός πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τούτου ὅχι μόνον ἡ σειρά των ἐργασιῶν μας ἐμπορεῖ ν' ἀσφαλισθῇ, ἀλλὰ προσέτι ἐμπορεῖ νὰ μᾶς γένη καὶ κατὰ πολλὰ ἀφέλιμος. Φθάνουν ἀδιακόπως εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἄλλαι πρεσβεῖαι τῆς αὐτῆς φυλῆς τῶν Κοσάκων τοῦ Νεκραζόφ, ἐρχόμεναι ἀπὸ ἄλλους τόπους κατοικουμένους παρ' αὐτῶν. Οἱ πρέσβεις τοῦ χωρίου Καμιέν συνέλαβον καὶ μᾶς παρέδωκαν δύο ταχυδρόμους Τούρκους φέροντας γράμματα ἐκ Ματσίν εἰς Σούμλαν.

Ὁ Χασάν πασας ἐβίασε τοὺς κατοίκους τοῦ Μπαμπαδάγ Τούρκους ν' ἀπομακρυνθῶσι. Τινὲς παροικούντες εἰς Βουλγαρίαν ἐπέστρεψαν μολοντούτο εἰς Μπαμπαδάγ, τόπον κείμενον εἰς μίαν τερπνὴν κοιλάδα καὶ αξιοθέατον διὰ τοὺς στρατῶνας κατεσκευασμένους ἐπιμελῶς, καὶ μάλιστα μεγαλοπρεπῶς. Οὗτοι ἦσαν διωρισμένοι διὰ τὰ νέα τακτικὰ Τουρκικὰ στρατεύματα. Δύνανται δὲ νὰ χωρήσωσι τρισχιλίους ἄνδρας.

Αἱ προσθοφυλακαὶ μας πρυδαίνον.

Φθάσας χθὲς ἐσπέρας ταχυδρόμος ἐκ τῆς Ἀνάπας ἔφερε τὴν εἰδήσιν ὅτι τὰ στρατεύματα καὶ ὁ στόλος μας, τὰ πολιορκούντα ταύτην τὴν πόλιν, ἐκέρδισαν σημαντικὰς νίκας.

Μετὰ τὰς μάχας τὰς κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαΐου συμβάσας, αἵτινες ἔγειναν ἤδη γνωσταί, ἡ Ἀνάπα εἶχε κλεισθῇ στενώτερα, καὶ ἦτο πιθανότατον ὅτι οἱ περιεκοῦντες Κιρκάσσιοι ἤθελον μείνει ἡσυχοί. Ἀλλ' ὅμως τὴν 28 πρὸς τὴν αὐγὴν ἐφάνησαν οἱ περὶ τὴν Ἀνάπαν κείμενοι λόφοι κρατημένοι παρ' αὐτῶν τῶν ὀπλιφόρων, οἵτινες προσέβαλον τὰς προσθοφυλακάς μας. Ἡ φρουρὰ τῆς πόλεως ταύτης ὠφεληθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην προσβολὴν ἔκαμε μίαν ἐξουδον· ἀλλ' ὁ

ἐχθρὸς κατεδλήθη κατακράτος. Οἱ δὲ Τούρκοι, διακοπείσας τῆς πρὸς τὴν Ἀνάπαν ὁδοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν πλέον ξαναέμδωσιν εἰς τὸ φρούριον, τοὺς ἐδίωξαν δὲ μετὰ λογχίδια εἰς τὸ παράλιον, ὅπου μέρος ἐξ αὐτῶν ἐφανεύσαν, ὅσοι δὲ ἠλέληταν νὰ φύγωσι διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ, σπυλῆφθησαν ἀπὸ τὰ ἐνοπλὰ πλοῖά μας. Ἐκυρίευσαν οἱ ἡμετεροὶ ἐν κανόνιον ἀμαξωτὸν καὶ μίαν κιβωτὸν πολεμικοῦς. Οἱ ὀπλοφόροι Κιρκάσσιοι διεσκορπίσθησαν ὡσαύτως ἐδίωχθησαν ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας ἕως εἰς ἑκατὸν μιλίων διάστημα. Ἡ νίκη αὕτη χρεωστεῖται εἰς τὸν φρονίμον· διατάξεις καὶ τὴν προσωπικὴν ἀνδρίαν τοῦ ὑποστρατήγου πρίγκιπος Μενζικόφ· αὐτὸς ἐπαρουσίαζετο πανταχοῦ, ὅπου ἦτο κίνδυνος. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐχάρισε τὸ παράτημον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Τραπεζοῦς Τάξεως.

Τριακόσιοι ἐχθροὶ ἔμειναν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἐκτὸς των πνιγέντων καὶ των κρημνισθέντων εἰς τὸν ὄρειον φάραγγας. Ὁ ἡγεμὼν των Κιρκασσίων Γομρένκ ἐκ τῶν ἀριθμῶν των θανατωθέντων. Εἰς τὴν ἀστυνόμενόν τοῦ ταχυδρόμου ὁ πρίγκιψ Μενζικόφ δὲν ἐπύθευσε ἄκομην τὴν ζημίαν των ἡμετέρων, ἀλλ' ἤξευλεν ὅτι 5 αξιωματικοὶ καὶ 70 στρατιῶται ἦσαν πληγωμένοι.

Ἡ πολιορκία τῆς Ἀνάπας προχωρεῖ ἐπαισθητῶς. Αἱ ἐργασίαι μας προέβησαν ἕως 80 ὀργιάς ἀπὸ τῆς τείχης. Τὸ πυροβολικὸν μας κατέρριψε τὰ κανόνια, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐπὶ των προμαχώνων, καὶ ἡ καταιστανιστικὴ τοῦ φρουρίου ἔγεινε τόσον ἀθλία, κατ' ὅσον καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος των στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπύθησαν εἰς τὴν τελευταίαν μάχην, δὲν εἰσῆλθον πλέον εἰς τὴν Ἀνάπαν, ἀλλ' ἐσώθησαν εἰς τὰ ὄρη. Ἐκ τῶν 10 Τουρκικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν προσωρμισμένα ἐκτὸς τοῦ στόλου μας κατεβύθισε 3, καὶ τὰ ἐνοπλὰ μνηστικὰ νονα τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καπετὰν Νεμιτζίνο συνέλαβον ἕτερα 3 κατὰ τὴν νύκτα τῆς 25 πρὸς τὴν 26 τοῦ Μαΐου, ἔκοψαν τὰς καμίλους, καὶ μολοντούτο ἐκανονοβολοῦντο καὶ ἐτουφεκίζοντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐπὶ τὰ πλοῖα.

Πολιορκία τῆς Ἰεραήλας.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21 πρὸς τὴν 22 τοῦ Μαΐου ἐπλησίασαν διὰ μέσου δύο σκαμμάτων εἰς τὸ φρούριον μ' ὅλας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἡ φύσις τοῦ γαιωπέδου ἐπέφερεν εἰς τὰς ἐργασίας, καὶ ἔστησαν εἰς τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ δύο μικρὰ κανονοστάσια ἐκ ὀλμων ἀπὸ 20 λιτρῶν χωρητικότητος ἕκαστον, ὁποῖα ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν εὐστόχως κατὰ τοῦ φρουρίου καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς πρὸς τὸν φρούριον καὶ ἐπιμαχῶνας τοὺς κατέναντι τῆς προτομῆς κειμένους. Ἡ φρουρὰ διεύθυνε κατὰ των σκαμμάτων μας σύντονον τουφεκισμόν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀποτέλεσμα ἀγαθὴ τύχη ὑπῆρξε μικρόν. Ὁ ἐχθρὸς δοκίμασεν ἀνωφελῶς νὰ φωτίσῃ τὸ μέρος, ὅπου ἐγαζόμεθα, ῥίπτων καθ' ἡμῶν φλογισμένας ὕλας, αἵτινες διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν δὲν ἠδυνήθησαν φθάσασιν εἰς τὸν σκοπὸν. Τὸ πῦρ τοῦ φρουρίου ἐκ τῆς κατὰ μέτωπον τῆς προσβολῆς ἐξέλιπε σχεδόν. Καὶ αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας εἰς στρατιώτης μας ἔφοντο καὶ πέντε ἐπληρώθησαν. [Ἐφημ. τῆς Λαυσαίας]

πάντησις εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κυρ. Π. Νικολαΐδου.

Ἐπεὶ δὲ ἀρα καὶ ἡ εὐκρινεστέρη διάθεσις καὶ εὐλαϊστὴ γνώμη νὰ ὑποβῇ παραδόξως κατήγορον ἐξ ἀντιπαθείας καὶ ἰδοὺ ἐλέπω ἑμαυτὸν ἐκ τῶν προσώπων αὐτῶν συνεσχεμένον εἰς ἐρίδας ἀνωφελεῖς καὶ μαφιλολογίας ὀχληράς· ὅθεν μὴ ἀντιτείνων κἀγὼ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἔγραψα τὴν μικρὰν ταύτην ἀπάντησιν· μικρὰν δὲ, ἐπειδὴ φύσει ἀπράγμων ὢν, ἀποστρέφεται τὸ φιλόνηκον, εὖ εἰδώς, ὅτι

Μικρὰς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα

Γλῶσσ' ἐκπορίζει.

Ἐπειτα δὲν ἐπιβόμουν διὰ μακρὰς ἀπαντήσεως νὰ δώσω τινὰ σπουδαιότητα εἰς τοιαύτην εὐελεῖ κρίσιν· ὅποιον ὅμως καὶ ἂν ὑποβῶμεν τὸ ἐλαττέριον αὐτῆς, κατεκρίθη ἤδη παρὰ πάντων ὡς προπετής.

Ὁ τάλαιπωριστὴς προβέβηκεν, «ὅτι οὐχὶ ὀλίγων ὁμογενῶν ἐλάττω (ὁποῖα;)» μέλλει νὰ προκύβῃ ἀναμφισβήτως, ἂν τὸ ἔργον τοῦ μεταφραστοῦ ᾔθελε φανῇ ἐπὶ τέλους ἀσύμφωνον μὲ τοὺς σημερινούς λόγους τοῦ, (μὲ ποῖους;) ὥρμηκε νὰ προλάβῃ αὐτὴν διὰ τῆς προκρουσμένης αὐτοῦ ἐρευνῆς καὶ ἐφεξῆς, ἅτε δη καλῶς γνωρίζων τὸ σύγγραμμά μα δημοσιεύει τὰς ἰδίας κρίσεις.

Οὕτως οὖν ὁ τάλαιπωριστὴς θεῖς κατὰ τὸν Πινδ. πρόσωπον τηλχυγῆς τῆς λεγομένης αὐτοῦ κρίσεως,

Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

Ἀλλ' ἵνα γένῃ σαφεστέρη ἡ ἀντίρρηση, θέλω ἀκολουθήσῃ ἄλλην ταξιν ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς δευτέρας προτάσεως τῶν κρίσεων καὶ ἐπανελθὼν ἔπειτα εἰς τὴν πρώτην. Ὁ τάλαιπωριστὴς συντεμνίς χάριν καθάπτεται μιᾶς μόνον τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περιεχομένων πραγματειῶν· ἀμέλει τῇ; ἐξῆς «ἰδέαι γενικαὶ περὶ τινος σώματος ἐντελούς νομοθεσίας» *Vue générale d'un corps complet de Législation*.

Αἱ δὲ λέξεις, [ἐπειδὴ ἐν παντὶ πράγματι λεξιθρᾷ ὁ ἄνθρωπος] τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζει ἐνταῦθα ὁ τάλαιπωριστὴς εἶναι αἱ ἐξῆς περὶ τινος, ἐντελούς, καὶ νομοθεσίας· καὶ τὴν μὲν πρώτην εὐρίσκει ἀνέκτικον, ἀπροσδιόριστον οὖσαν, ἐν ᾧ τὸ γαλλικὸν *d'un* εἶναι ὠρισμένον ὡς σημαίνει ἐν σώματι, καὶ οὐχὶ δύο· (καὶ ποῖον;) εὖγε τῇ ἀληθείᾳ! ἡ δὲ δευτέρα ἐξηγήθη κακῶς· ἐπειδὴ τὸ *complet* δηλοῖ πληρὴς, καὶ τὸ *parfait* μόνον φανερὸν τὸ τέλειον, τῆς ὁποίας ὅμως τελειότητος μῆτε ὁ συγγραφεὺς τέλος δὲ ἡ λέξις νομοθεσία εἶναι ἰδέα τοῦ μεταφραστοῦ αὐτοῦ· καθότι τὸ κεῖμενον λέγει *de Lois*, τούτῃ ἐστι νόμων, καὶ οὕτως εἶναι καὶ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ λογικόν· ἐπειδὴ ὁ σῶμα πληρὴς νομοθεσίας καταπὰ νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὴν ἐν γωνίᾳ ῥάβδον· ἀλλ' ὅμως σῶμα πληρὴς νόμων καὶ νομοθεσίας ὁμοιάζει τῷ ὄντι μὲ δολμαδαῖς παραγεμιστούς.

Ἀλλ' ἔως μὲν ὅτου πλανᾶται τις καὶ ἀμαρτάνει ἐξ ἀμαθείας, δύναται νὰ τύχῃ καὶ συγγνώμης ἐξ ἐπιεικείας· ὅταν ὅμως βεβαιῶν, ὅτι γνωρίζει καλῶς τὸ σύγγραμμα, ἐλεγχθῇ ἔπειτα τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἀπορρίπτει φράσεις καὶ λέξεις μόνον ἐπειδὴ προὔφενεν αὐτὰς ἄλλος — καὶ μὴ συνοπαδὸς αὐτοῦ, ἀρά γε ὁ τοιοῦτος οὐ δοκεῖ ὑμῖν

Χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ;

Παραλείπων δὲ τὴν φιλονεικίαν περὶ τοῦ περὶ τινος ὡς ἀορίστου ὄντος, καθὼς καὶ τὸν ἐν τῆς ἡμετέρας γλώσσας ἐκλαμβάνεται εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν, ἔρχομαι εἰς τὸ δεύτερον. *Complet* εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν σημαίνει ἐκείνην τὴν τελειότητα πράγματός τινος, καθ' ἣν δὲν λείπει αὐτῷ κἀνὴν τῶν ἀναγκαζίων μελῶν, ἀρα τὴν ἀκεραιότητα. *parfait* ὅμως σημαίνει τὴν κατὰ τὸ εἶδος ἐντέλειαν, ὡς π. χ. τὴν κατὰ τὸ κάλλος ἢ τὴν ἐπιτεργασίαν τοῦ πράγματος ἐντέλειαν. Πληρὴς δὲ λέγεται κυρίως ἀπ' ἐναντίου εἰς τὸ κενόν, (*plein* γαλλιστὶ) ὥστε εἰπωμεν σῶμα νομοθεσίας τέλειον, ἀπ' οὗ δηλ. δὲν λείπει μηδὲν τῶν ἀναγκαζίων μελῶν, ἢ κεφαλαιῶν· ἀλλ' ὁ κυρ. Ν. ἀγνοῶν βεβαίως τὴν διαφορὰν ταύτην, παρελογίσθη ἐξ ἀνάγκης, καὶ θέλει καὶ τὴν νομοθεσίαν ὡς τὴν προταλαιπωρίαν αὐτοῦ πλήρη — καὶ πλήρη μαφιλολογίας. ἵνα δὲ καταπεισθῇ καὶ αὐτὸς οὕτως ἀξιοῦμεν νὰ μεταφράσῃ τὴν ἐξῆς φράσιν τοῦ Στράβωνος σελ. 15. Τόμ. α'. ἐκδ. Σερφ. πλήρης τῆς ναυαρχίας ἢ Ἑλλάς· ὑπῆρχε κατὰ τὴν Εἰρένου στρατείαν — διὰ τοῦ ... *la Grèce... complète*. ὅσα δὲ λέγει παρακατιῶν, σοφώτερα ὄντα ἢ κατ' αὐτῶντον ζυμβαλεῖν, ἀγνοῶ τῷ ὄντι πόθεν ἔλαβεν αὐτὰ, καὶ ποῖας ἀνέγνωσε πολυαριθμούς συγγραφεῖς· ὁ δὲ θέλων νὰ καταπεισθῇ, ὅτι καὶ ἐνταῦθα δεικνύεται μαφιλολογία ὁ κυρ. Ν. ἀναγνώστω τὰ προλεγόμ. Τόμ. α'. σελ. 30.

Εἰ δὲ τὸ τρίτον ὁ τάλαιπωριστὴς εἰδείκε τρανῶς ὅτι καὶ τὸ σύγγραμμα ὀλίγον γνωρίζει, καὶ τῆς ἐπιστήμης οὕτως εἶναι ἀδαής καὶ ἀπειρὸς· ἀποδοκιμάζει δὲ ἐξ ἀντιπαθείας, ὅσα, ἂν ἦκουε παρ' ἄλλου ἡδύην ἐπαίνεσθαι ὡς ἀσφάτατα καὶ τάχα τοῦ κοινοῦ φειδόμενος ἐπράξε τούτο, καὶ ἀπερώκων τὴν μεγάλην ζημίαν;

Οὐκ ἂν γένετο νῦν κακὸς καλὸς φρονῶν.

Ὁ συντάκτης ὡς ἀφορῶν μᾶλλον εἰς τὰ πράγματα, μεταχειρίζομενος διαφόρους λέξεις, ἔχει ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τόμῳ *Vue générale d'un corps complet de lois*. — ἐν δὲ τῷ τρίτῳ *de Législation*. καὶ πρὸς τούτοις ἐν τῷ δευτέρῳ εἰς τὴν ἀρχὴν *Vue complète d'un corps de droit* ἐπὶ παραλλαγαμένην ἐπιγραφὴν τῶν ἄλλων ὁ τα-

λαιπωριστὴς τείνων, ὅστις ἠγνόει τούτο, ἐνόμισεν, ὅτι ἰδὼν ὅτι μὴ καὶ πλέον

ὅσα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔει, ῥάβδους ἐπιβόμους καὶ ἐροχὴν πρὸς κατάπυσιν τῆς τάλαιπωρικῆς δίψης. Νῦν δὲ ἐλέπων, ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς μεταχειρίζεται λέξεις *Lois Législation* ἀδιαφόρως, μένει ἀρὰ κατησχυμένος ἰχθύος ἀφωνότερος, — ἢ πλέον ἀντὶ τοῦ φαντάζεσθαι ἔχει προσηκόν τὴν σύγχυσιν ἐν τῇ κεφαλῇ; ἰδοὺ Κύριε εἰς ποῖας ἀτοπίας εἰς ἡ προπέτεια καὶ ἀντιπαθεία, τῆς ὁποίας ἠθέλει καθαρεύῃ, ἀν' αὐνοῦσας μετ' ἐπιστάσις νῦν τὰ γενικὰ καὶ στοιχεῖα, μαθὼν τὰ αὐτῆς, μεταξὺ τῶν ἐπείων ἠθέλει ἀπαντήσῃ τὴν ζηλευσίαν καὶ φθόνον· ἀλλ' ὅμως

Τέκτων γὰρ ὢν, ἐπράττει οὐ ζυλοουργικά.

Ἀπ' οὗ, ὃ ἄνθρωπος Ἕλληνας εἶδαι πραγματικῶς, ὅτι καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς μεταχειρίζεται τὰς λέξεις, — καὶ ὅτι δὲν συγχέεται ἐν στήθει καὶ τὸ πρᾶγμα — φράσις αὐτῇ μηδὲν σημαίνουσα, ἐπειδὴ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς, ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, εἶναι ταυτὸν· ἀπ' οὗ κατεργήθη τὸ κύρος τῶν λόγων τοῦ κυρ. Ν. εἶναι καὶ περιττὸν νὰ ἐλέγξω καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὅταν γὰρ κρηπίς μὴ καταβληθῇ λόγων ὁρθῶς ἀνάγκη νὰ παραλεγχῇται ὁ λόγος ὅμως, ἵνα μὴ νομίσῃ ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ἔχει δικαίον, θέλω εἰπεῖν τινὰ συντεμνότερον.

Ἡ μεταφράσις, τὴν ἐπείαν δίδει ὁ κακὴγόρος πρὸς τῇ κακουργίᾳ ἔχει καὶ τὴν περιπέτειαν, ὅτι συγχέει τὴν πολιτικὴν νομοθεσίαν μὲ τὴν ἰδιωτικὴν, ἢ μᾶλλον συνοπτιάζει καὶ ταύτην ἐν τῷ συγγράμματι, τὸ ὅποιον δὲν ὑπάρχει παντάπασιν (πλὴν ὅπου παρέρχως μόνον καὶ ἀκροβητῶς συνεφάπτεται καὶ ταύτης ὁ συγγραφεὺς)· καθότι οἱ Γάλλοι παραδέχοντο τὴν ἑλλ. λέξιν Πολιτικὴ καὶ λέγουσι *Droit politique* πρὸς διαστολὴν τοῦ *Droit Civil*, ἵνα διαστείλωσι τὰ συνταγματικὰ δικαίωματα, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν διανομήν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἔθνους. ὅθεν ἡ παραδεχὴ τῆς τριαυτοῦς λέξης ἠθέλει φανερῶς πρᾶγμα μὴ ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸ σύγγραμμα. Ἐναντίας δὲ ὁ συντάκτης εἰς τὰ προλεγόμενα τοῦ κώδικος τῶν ἰδιωτικῶν δικαιοματιῶν σελ. 142, λέγει ὅτι ὁ συγγραφεὺς, φιλακαλῶν ὢν ... κατέστησε τὸν ἰδιωτικὸν νόμον ἐπιστήμην νέαν κτ., — καὶ αὐτὸς εἶναι τὸ παρὸν σύγγραμμα· ἀρα πραγματεύεται περὶ νόμων ἰδιωτικῶν. Ἐφ' ἐξῆς δὲ αἱ διατάξεις τοῦ ἔθνους εἰς νόμους καὶ δικαίωματα καὶ ὑποχρεώσεις — τὰ ὅποια πάντα ταῦτα εἰσὶν ὄντα λογικά, ἢ μᾶλλον ὁ νόμος αὐτὸς αὐτόχρημα, θεωρούμενος ὅμως ὑπὸ διαφόρους ὁμοίας καθότι ὑπάρχουσιν ἐξ ὅτου αὐτὸς ὑπάρχει, γένωνται καὶ συνδυάζονται μετ' αὐτοῦ, ἔρα Τρα. γ. σελ. 196 — δεικνύουσιν, ὅτι τὸ ὑποκείμενον τῆς πραγματείας εἶναι νόμοι, καὶ νόμοι ἰδιωτικοί. ὅθεν, μὴ παραλείπον νὰ παραδείξῃ τὴν λέξιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πραγματείας. Ἐφεξῆς δὲ καθὼς τὰ δικαίωματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις εἶναι σύγχρονα κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὡσαύτως αἰτε πινύει καὶ τὰ ἐκλήματα ἐκάτερον συνοπτιάζει θάτερον ὅθεν καὶ νόμος ἐπιτάσσων τινὰ καὶ τὸ ἐγκλημα ὑποτίθεται, καὶ ὡς ἐπιτάσσων τὴν πρᾶξιν ἀπαγορεύει συγχρόνως τὴν πρᾶξιν τοῦ κακουργήματος. Ὁ αὐτὸς ὅμως ὡς ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ ἐγκλήματος δύναται νὰ ἐμασθῇ καὶ ἀπαγορευτικὸς καὶ ἐγκληματικός· ἀρα τούτων ὁρθῶς ὡς τῶν διδικάζεται ἢ χρηστὴ τῶν λέξεων τοῦ μεταφραστοῦ, καὶ τὸ νὰ νερθρὸν τῆς φράσεως, ὡς περὶ ὠρισμένων πραγμάτων τοῦ λόγου ὑποχόντες ἀπόδειξις δὲ τούτου ὑπάρχει, ὅτι καὶ τὰ δικαστήρια, κρίνοντα περὶ τῶν κακουργημάτων, ὀνομαζέσθαι *Cour criminelle*.

Ταῦτα εἰπὼν γενικῶς, κρίνω περιττὸν νὰ ἀναίρῃω κατὰ περιεχόμενον τὸν φληναφὸν ἐπειδὴ ὁ μεταφραστὴς τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἑλλ. λέξιν μεταφράζει, καὶ ζητεῖ τὴν ἡδυφωνίαν ἐν τοῖς λόγοις· ὅθεν μῆτε συστήματος εἶναι οὐδενὸς ὁπαδός, ἀλλὰ γράφει ὅσα ἑαυτοῦ καὶ ἀγαπᾷ τῶν προγόνων αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν· μῆτε φέρει διαστροφῆς τὸ αὐτὸς ἔφα' ἀλλ' ἐξετάζει πῶς μεταχειρισθῶσιν ἑαυτοῦ λέξεις, καὶ οὕτω μεταχειρίζεται καὶ αὐτὸς αὐτάς; — τὰ ὅποια, ἐπεὶ καὶ ὁ τάλαιπωριστὴς, δὲν ἠθέλει ἀποδοκιμάσῃ τὴν λέξιν *complet*, τῆς ὁποίας ἀγνοεῖ τὴν μεταφραστικὴν σημασίαν, καθὼς μὴ τόλμησε νὰ ἐμβῇ εἰς τοιαύτην ἐξέτασιν· ὁ δὲ μεταφραστὴς θεωρεῖ οὕτω δὲ τὸ σύγγραμμα, ἐπειδὴ ὑπάρχει βάσις πάντων τῶν ἄλλων καὶ ἐμπεριέχει οὐσιωδῶς τὴν ὕλην, τὴν ὁποίαν διαπραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς πλατύτερον ἐν ἐκείνοις· οὕτω π. χ. τὰ πολιτικὰ σοφίσματα καὶ θεωρία τῶν ποινῶν καὶ ἀντιδικαίσεων ἐμπεριέχονται οὐσιωδῶς ἐν τῷ

Ταῦτα μὲν ὀλίγα ἐκ πολλῶν, πρῶτα τε καὶ τελευταία, (ὅπως νὰ δώσω ἀκρόασιν εἰς ὅσα διασποτικῶς ἀπαιτῇ· ἐπειδὴ εἰσὶ ἐκλήθη νὰ δώσω εὐθύνην) εἰς ἀπάντησιν τῆς προταλαιπωρίας μύλων, ὅτι ἠλεγχᾷ ἀρκούντως τὸ σπέρμα αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐπαιθῇ τοῦ λοιποῦ ὅθεν κυρ. Ν.

Πολλὰ ἂν εὖ λέγας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.

Ἰμεῖς δὲ φίλτατοι ὁμογενεῖς, κρίναντες μόνον ὅποιον ἐπίδοτον παῖς εἰς τὴν τοιαύτην πρᾶξιν τοῦ κυρ. Ν. σπεύσατε κατὰ τὴν ἐξουσίαν πρόθεσιν νὰ ἀναδειχθῇτε ζηλωταὶ τῆς ἀρετῆς τῶν φώτων. Ἐρρωσθί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Ἰουλίου 1828.

Γεώργιος Αἰδωνοποιός.